

1 *Tak byla dokončena nebesa
i země se všemi svými
zástupy.*

2 *Sedmého dne dokončil
Bůh své dílo, které konal;
sedmého dne přestal konat
veškeré své dílo.*

3 *A Bůh požehnal a posvětil
sedmý den, neboť v něm
přestal konat veškeré své
stvořitelské dílo.*

STVOŘENÍ

Gn 1, 1-31

Gn 2, 1-3

1 Na počátku stvořil Bůh
nebe a zemi.

2 Země byla pustá a prázdná
a nad propastnou tůň
byla tma. Ale nad vodami
vznášel se duch Boží.

31 Bůh viděl, že všechno,
co učinil, je velmi dobré.
Byl večer a bylo jitro,
den šestý.

29 Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm.“

30 Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, a všem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak.

3 I řekl Bůh: „Bůh světlo!“
A bylo světlo.

4 Viděl, že světlo je dobré,
a oddělil světlo od tmy.

5 Světlo nazval Bůh dnem
a tmu nazval nocí. Byl večer
a bylo jitro, den první.

- 6** I řekl Bůh: „Bud' klenba
uprostřed vod a odděľuj vody
od vod!“
- 7** Učinil klenbu a oddělil
vody pod klenbou
od vod nad klenbou.
A stalo se tak.
- 8** Klenbu nazval Bůh nebem.
Byl večer a bylo jítro,
den druhý.

27 Bůh stvořil člověka, aby byl
jeho obrazem, stvořil ho, aby
byl obrazem Božím, jako
muže a ženu je stvořil.

28 A Bůh jim požehnal a řekl
jim: „Plodte a množte se
a naplňte zemi. Podmaňte
ji a parujte nad mořskými
rybami, nad nebeským
ptactvem, nade vším žvým,
co se na zemi hýbe.“

- 9** I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“
A stalo se tak.
- 10** Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré.
- 11** Bůh také řekl: „Zazeleněj se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak.

26 I řekl Bůh: „Učinme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé parují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“

12 Země vydala zeleň:
rozmanité druhy bylin,
které se rozmnožují semeny,
a rozmanité druhy stromů,
které nese plody se semeny.
Bůh viděl, že to je dobré.

13 Byl večer a bylo jitro,
den třetí.

14 I řekl Bůh: „Budte světla
na nebeské klenbě, aby
oddělovala den od noci!
Budou na znamení časů,
dnů a let.

24 I řekl Bůh: „Vydej země
rozmanité druhy živočichů,
dobytek, plazy a rozmanité
druhy zemské zvěře!“
A stalo se tak.

25 Bůh učinil rozmanité
druhy zemské zvěře
i rozmanité druhy dobytka
a rozmanité druhy
všelijakých zeměplazů.
Viděl, že to je dobré.

22 A Bůh jim poželhal:
„Plodte a množte se
a naplňte vody v mořích.
Létavci nechtě se rozmnoží
na zemi.“

23 Byl večer a bylo jitro,
den pátý.

15 Ta světla at jsou na nebeské
klenbě, aby svítila nad
zemí.“ A stalo se tak.

16 Učinil tedy Bůh dvě velká
světla: větší světlo, aby
vládlo ve dne, a menší
světlo, aby vládlo v noci;
učinil i hvězdy.

17 Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí,

18 aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré.

19 Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.

20 I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havěti a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“

21 I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy ošelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy ošelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré.

ADAM A EVA

Gn 3, 1-13, 21-24

1 Nejzchytralejší ze všech polní
zvěře, kterou Hospodin
Bůh učinil, byl had. Řekl
žene: »Jakže, Bůh vám
zakázal jíst ze všech stromů
v zahradě?«

24 Tak člověka zapudil.
Východně od zahrady
v Eden usadil cheruby
s míhajícími se plamenitými
mečemi, aby střežili cestu
ke stromu života.

22 I řekl Hospodin Bůh:
„Teď je člověk jako jeden
z nás, zná dobré i zlé.
Nepřipustím, aby vztláhl
ruku po stromu života, jedl
a byl živ navěky.“

23 Proto jej Hospodin Bůh
vyhnal ze zahrady v Eden,
aby obdělával zemi,
z níž byl vzat.

2 Žena hadovi odvětila:
„Plody ze stromů v zahradě
jíst smůme.“

3 Jen o plodech ze stromu,
který je uprostřed zahrady,
Bůh řekl: „Nejezte z něho,
ani se ho nedotkněte, abyste
nezemřeli.“

4 Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti.“

5 Bůh však ví, že o den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“

13 Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“
Žena odpověděla:
„Had mě podvedl a já jsem jedla.“

21 Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.

11 Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

12 Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“

6 Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Uzala tedy z jeho plodu a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.

7 *Oběma se otevřely oči:
poznali, že jsou nahí.
Spletli tedy fíkové listy
a přepásali se jimi.*

8 *Tu uslyšeli hlas Hospodina
Boha procházejícího se po
zahradě za denního vánku.
Ukryli se člověk a jeho
žena před Hospodinem
Bohem uprostřed stromů
v zahradě.*

9 *Hospodin Bůh zavolal
na člověka: „Kde jsi?“*

10 *On odpověděl: „Uslyšel jsem
v zahradě tvůj
hlas a bál jsem se. A protože
jsem nahý, ukryl jsem se.“*

KAIN A ÁBEL

**Gn 4, 1-10,
13-19, 23-24**

1 I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: »Získala jsem muže, a tím Hospodina.«

2 Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain se stal zemědělcem.

23 Tu řekl Lámech svým ženám: »Ádo a Silo, poslyšte můj hlas, ženy Lámechovy, naslouchejte mé řeči: Zabil jsem muže za své zranění, pacholík za svou jízou.«

24 Bude-li sedmeronásobně pomstěn Kain, tedy Lámech sedmdesátkrát a sedmkrát. «

18 Enochovi se narodil Írad,
Írad zplodil Mechújáela,
Mechújáel zplodil
Metúšáela, Metúšáel
zplodil Lámecha.

19 Lámech pojal dvě ženy;
jedna se jmenovala Ada
a druhá se jmenovala Sila.

3 Po jisté době přinesl Kain
Hospodinu obětní dar
z plodin země.

4 Také Ábel přinesl oběť ze
svojích prvorozených ovcí
a z jejich tuku. Í shlédl
Hospodin na Ábela
a na jeho obětní dar,

5 na Kaina však a na jeho
obětní dar neshlédl. Proto
Kain vzplanul velikým
hněvem a zesinal o tváři.

6 I řekl Hospodin Kainovi:
„Proč jsi tak vzplanul?
A proč máš tak sivalou
tvář?“

7 Což nepřijmu i tebe, budeš-
li konat dobro? Nebudeš-li
konat dobro, hřích se uvelebí
ve dveřích a bude po tobě
dychtit; ty však máš nad ním
vládnout.“

16 Kain odesel od tváře
Hospodinovy a usadil se
v zemi Nódu, východně
od Edenu.

17 I poznal Kain svou ženu,
ta otěhotněla a porodila
Enocha. Tu se dal do
stavby města a nazval to
město Enoch, podle jména
svého syna.

15 *Ale Hospodin řekl: „Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postížen sedmeronásobnou pomstou.“ A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil.*

8 *J promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.*

9 *Hospodin řekl Kainovi: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ Odvětil: „Nevíím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?“*

10 *Hospodin pravil: „Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země.“*

13 *Kain Hospodinu odvětil: „Můj zločin je větší, než je možno odčinit.“*

14 *„Ale, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tváří. Stal jsem se na zemi psancem a štoancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít.“*

DEKALOG

Ex 20, 1-17

1 Potom Bůh vyhlásil
všechna tato slova. Řekl:

2 Já jsem Hospodin tvůj
Bůh, který jsem tě vyvedl
z egyptské země, z domu
otroctví.

17 Nebudeš dychtit po domě
svého bližního. Nebudeš
dychtit po ženě svého
bližního ani po jeho otroku
ani po jeho otrokyni ani po
jeho býku ani po jeho oslu,
vůbec po ničem, co patří
tvému bližnímu.

15 *Nebudeš krást!*

16 *Nebudeš vydávat proti
svému bližnímu falešné
svědectví!*

3 *Nebudeš mít jiné bohy
mimo mne.*

4 *Neděláš si tesanou modlu
ani jakékoli podobu
toho, co je nahoře na nebi
nebo dole na zemi či ve vodě
pod zemí.*

- 5** *Nebudeš se jim klanět
a nebudeš jim otročit, neboť
já Hospodin, tvůj Bůh,
jsem Bůh žárlivý, který
trestem navštěvují vinu otců
na synech i na třetí a na
čtvrté generaci těch, kdo
mě nenávidí,*
- 6** *ale prokazují milosrdenství
tisícům těch, kdo mne milují
a zachovávají mé příkazy.*

13 *Nebudeš vraždit!*

14 *Nebudeš cizoložit!*

12 *Cti svého otce a svou matku,
aby se ti dobře vedlo na zemi,
kterou ti dává Hospodin,
tvůj Bůh.*

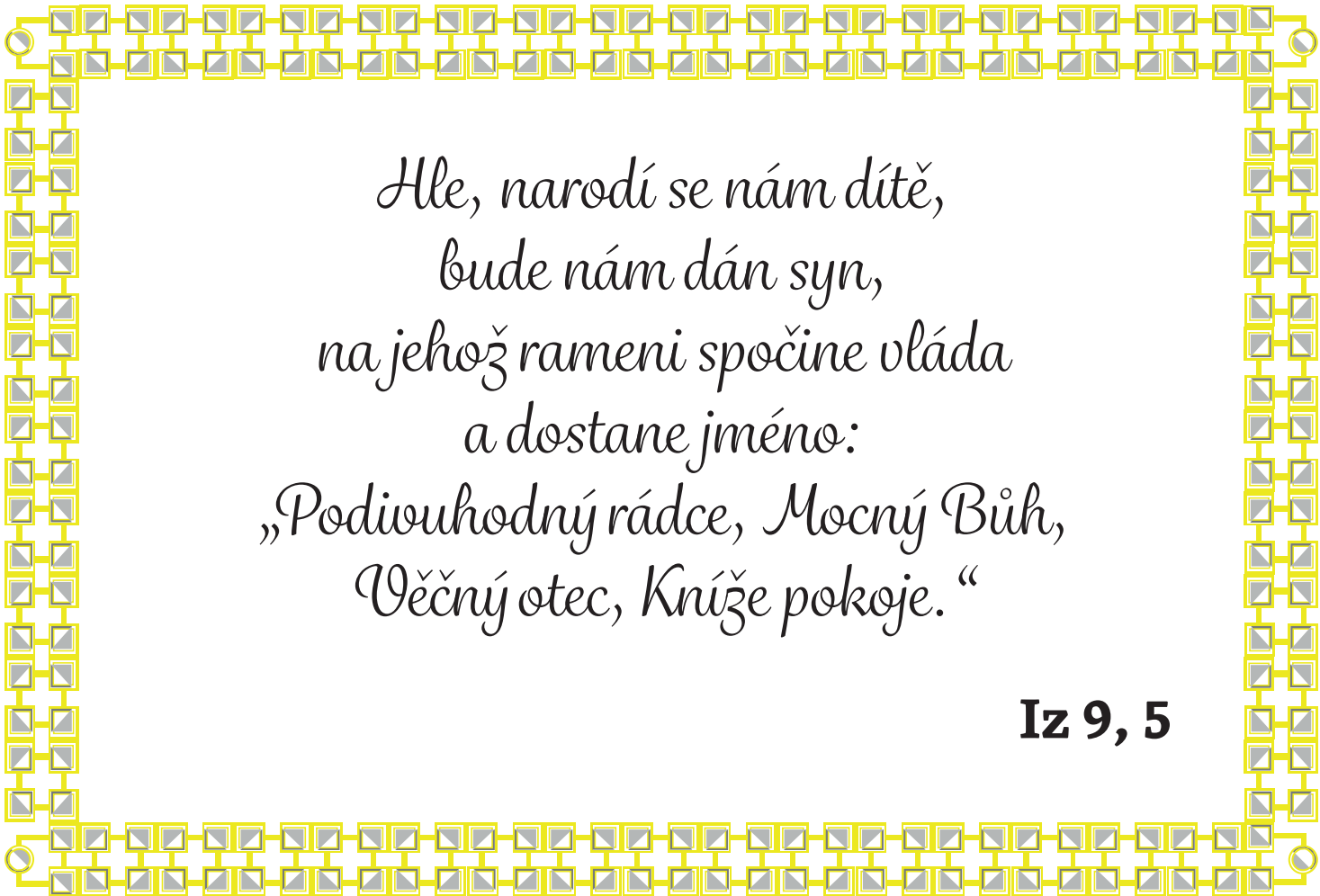
7 *Nebudeš brát jméno
Hospodina, svého Boha,
nadarmo, protože Hospodin
nenechá bez trestu toho, kdo
bere jeho jméno nadarmo.*

8 Zachovávej den odpočinku,
abys ho posvětil.

9 Šest dní budeš pracovat
a dělat všechnu svou práci,

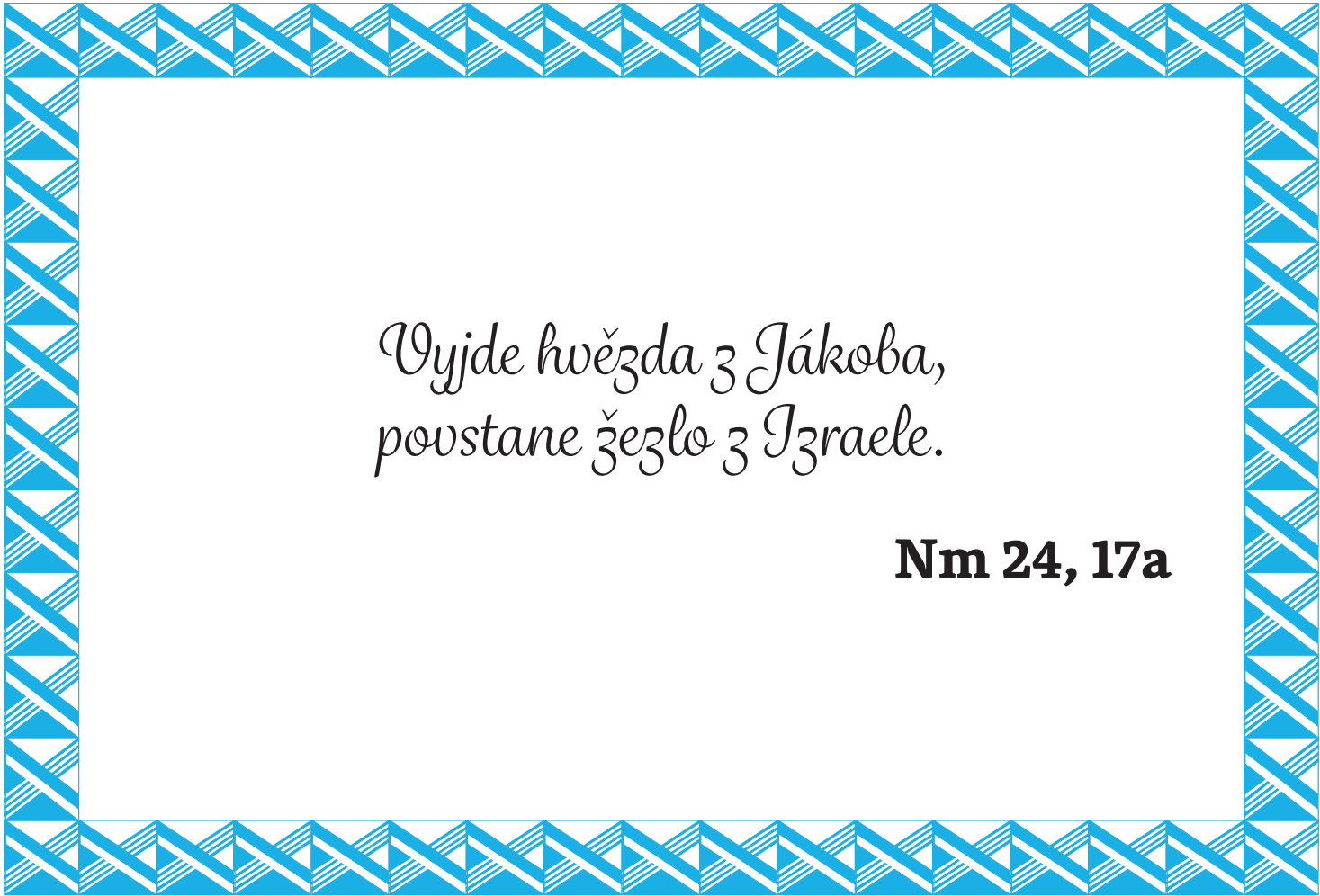
10 ale sedmý den patří
Hospodinu, tvému Bohu.
Nebudeš dělat žádnou práci
ty ani tvůj syn ani tvá dcera,
tvůj otrok ani tvá otrokyně,
tvé zvíře ani tvůj příchozí,
který je ve tvých branách,

11 protože šest dní Hospodin
dělal nebesa a zemi, moře
a všechno, co je v nich,
a sedmý den odpočinul.
Proto Hospodin požehnal
sedmý den a posvětil ho.

*Hle, narodí se nám dítě,
bude nám dán syn,
na jehož rameni spočine vláda
a dostane jméno:
„Podivuhodný rádce, Mocný Bůh,
Věčný otec, Kníže pokoje.“*

Iz 9, 5

*Vyjde hvězda z Jákoba,
povstane žezlo z Izraele.*

Nm 24, 17a

*„Hle, dívka počne a porodí syna
a dá mu jméno Immanuel“,
to znamená „Bůh s námi.“*

Iz 7, 14

*„A ty, Betléme Efratský,
ačkoli jsi nejmenší mezi judskými městy,
z tebe mi vzejde ten, který bude
vládcem v Izraeli, jehož původ
je od pradávna, od věčnosti.“*

Mich 5, 1

*Lid, který chodil ve tmě,
uvidí veliké světlo;
těm, kteří bydlí v temnotách
vzejde světlo.*

Iz 9, 1

*Ejhle, Hospodin přijde
a všichni svatí jeho s ním
a bude v den onen světlo velké,
aleluja.*

Ježíšův křest

Mt 3, 5-6, 13-17

5 Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu,

6 vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít.

17 A z nebe promluvil hlas:
„Toto je můj milovaný Syn,
jehož jsem si vyvolil.“

16 Když byl Ježíš pokřtěn,
hned vystoupil z vody,
a hle, otevřela se nebesa
a spatřil Ducha Božího,
jak sestupuje jako holubice
a přichází na něho.

13 Tu přišel Ježíš z Galileje
k Jordánu za Janem,
aby se dal od něho pokřtít.

14 *Ale on mu bránil a říkal:
»Já bych měl být pokřtěn
od tebe, a ty jdeš ke mně?«*

15 *Ježíš mu odpověděl:
»Připust to nyní; neboť tak
je třeba, abychom naplnili
všecko, co Bůh žádá.«
Tu mu Jan již nebránil.*

PODOBENSTVÍ O ROZSĚVAČI

Mt 13, 1-9

1 *Toho dne vyšel Ježíš z domu
a posadil se u moře.*

2 *Shromáždil se k němu tak
veliký zástup, že musel
vstoupit na loď; posadil
se v ní a celý zástup stál
na břehu.*

9 *Kdo má uši, slyš!*

8 *A jiná zrna padla do
dobré země a dala užitek,
některé sto zrn, jiné šedesát
a jiné třicet.*

3 *J mluvil k nim mnoho
v podobenstvích:*

„Vyšel rozsevač rozsít.

4 *Když rozsival, padla některá
zrna podél cesty, a přilétli
ptáci a sezobali je.*

- 5** *Jiná padla na skalnatou
půdu, kde neměla dost
země, a hned ožesla, protože
nebyla hluboko v zemi.*
- 6** *Ale, když vyšlo slunce,
spálilo je; a protože neměla
kořen, uschla.*

- 7** *Jiná zas padla mezi trní;
trní vzrostlo a udusilo je.*

PODOBĚNSTVÍ O HOŘČIČNÉM ZRNU

Mt 13, 31-32

31 *Ještě jiné podobenství
jim předložil: „Království
nebeské je jako hořčičné
zrno, které člověk zasel
na svém poli;*

32 *je sice menší než ošeka
semena, ale když vyroste,
je větší než ostatní byliny
a je z něho strom, takže
přilétají ptáci a hnízdí
v jeho větvích.“*

**PODOBENSTVÍ
O FARIZEU
A CELNÍKOVÍ
Lk 18, 9-13(14)**

9 O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství:

14 Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povýšuje, bude ponížěn, a kdo se ponížuje, bude povýšen.“

13 *Avšak celník stál docela
vzadu a neodvážil se
ani oči k nebi pozdvihnout;
bil se do prsou a říkal:
,Bože, slituj se nade
mnou hříšným.'*

10 *„Dva muži ostoupili
do chrámu, aby se modlili;
jeden byl farizeus,
druhý celník.*

11 *Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil:
Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník.*

12 *Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.*

**PODOBENSTVÍ
O MILOSRDNÉM
SAMARITÁNOVI**

Lk 10, 25-37

25 Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“

26 Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“

36 Kde z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“

37 Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

35 Druhého dne dal
hostinskému dva denáry
a řekl: „Postarej se o něj,
a bude-li tě to stát víc,
já ti to zaplatím, až se
budu vracet.“

27 On mu řekl: „Milý
Hospodina, Boha svého,
z celého svého srdce,
celou svou duší, celou
svou silou a celou svou
myslí a, milý svého
blízného jako sám sebe.“

28 Ježíš mu řekl:
„Správně jsi odpověděl.
To čin a budeš žít.“

29 Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“

30 Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého.“

31 Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu.

32 A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho.

33 Ale když jeden Samarán na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem;

34 přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral.

PODOBENSTVÍ O HOSTINĚ

Lk 14, 16-24

16 Ježíš mu řekl: »Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí.

17 Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: ,
Pojďte, vše už je připraveno.‘

24 Neboť vám pravím:
Nikdo z těch mužů,
kteří byli pozváni, „
neokusí mé večeře. “

2.2 *A služebník řekl: ,
Pane, stalo se, jak jsi
rozkázal, a ještě je místo.‘*

2.3 *Pán řekl služebníku:
,Vyjdi za lidmi na cesty
a k ohradám a přinut je,
ať přijdou, aby se můj
dům naplnil.‘*

18 *A začali se jeden jako druhý
vymlouvat. První mu řekl:
,Koupil jsem pole a musím se
na ně jít podívat. Prosím tě,
přijmi mou omluvu.‘*

19 Druhý řekl: ,Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!‘

20 Další řekl: ,Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.‘

21 Služebník se vrátil a oznámil to svému pánu. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníkovi: ,Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé.‘

**PODOBENSTVÍ
O MARNOTRATNÉM
SYNU**

Lk 15, 11-24

11 Také řekl: »Jeden člověk
měl dva syny.

12 Mladší z nich řekl otci:
, Otče, dej mi díl majetku,
který na mne připadá.‘
On tedy rozdělil majetek
mezi ně.

13 Netrvalo dlouho a mladší
syn všechno zpeněžil,
odešel do daleké země
a tam svůj majetek rozházel
rozmařilým životem.

23 Přiveďte vykrmené tele
a zabijte ho. Hodujme
a veselme se,

24 protože tento můj syn
byl mrtev, a zase žije,
ztratil se, a je zas nalezen.‘
A začali se veselit.

22 *Ale otec rozkázal svým
služebníkům: Přineste
ihned nejlepší oděv a oblečte
ho; dejte mu na ruku prsten
a obuv na nohy.*

14 *Když už všechno utratil,
nastal v té zemi veliký hlad
a on začal mít nouzi.*

15 *Šel a uchýtil se u jednoho
hospodáře té země. Ten ho
poslal na pole pást vepře.*

16 *Rád by utišil hlad slupkami,
které žrali vepři, ale ani ty
nedostával.*

17 Tu šel do sebe a řekl: ,Kolik nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem!

18 Ostanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhrěšil jsem proti nebi i vůči tobě.

19 Už si nezasloužím nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.

20 Zostal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.

21 Syn mu řekl: ,Otče, zhrěšil jsem proti nebi i vůči tobě. Už si nezasloužím nazývat se tvým synem.

O ZACHEOVI

Lk 19, 1-10

1 Ježíš vešel do Jericha
a procházel jím.

2 Tam byl jistý člověk
jmenem Zacheus.
Byl to orchní celník
a veliký boháč.

9 Ježíš mu řekl: „Dnes
přišla do tohoto domu
spása; vždyť i on je
syn Abrahámiu.“

10 Neboť Syn člověka
přišel hledat a spasit,
co zahynulo.“

8 *Zacheus se zastavil a řekl
Pánu: „Polovinu svého
jmění, Pane, dávám
chudým, a jestliže jsem
někoho ošidil, nahradím
mu to čtyřnásobně.“*

3 *Toužil uvidět Ježíše,
aby poznal, kdo to je,
ale poněvadž byl malé
postavy a bylo tam plno lidí,
nemohl ho spatřit.*

4 *Běžel proto napřed
a vylezl na fíkovník,
aby ho uviděl, neboť
tudy měl jít.*

5 Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl: »Zachee, pojď rychle dolů, dnes musím zůstat u tvém domě.«

6 On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal.

7 Všichni, kde to viděli, reptali a říkali »On vešel jako host k hříšníkovi!«

**PODOBENSTVÍ
O DESETI
PANNÁCH**

Mt 25, 1-13

1 *Nebeské království je podobné deseti pannám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi.*

2 *Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých.*

11 *Potom přišly i ty ostatní družičky a volaly: „Pane, pane, otevři nám!“*

12 *On však odpověděl: „Amen, pravím vám: Neznám vás.“*

13 *Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.*

9 *Ale prozíravé odpověděly:
, Nemůžeme, nestáčílo by
ani nám ani vám. Iděte
raději ke kupcům
a kupte si!‘*

10 *Ale zatímco šly kupovat,
přišel ženich, a ty připravené
vešly s ním na svatbu;
a dveře se zavřely.*

3 *Posetilé vřaly sice lampy,
ale nevřaly s sebou olej,*

4 *prozíravé si však vřaly
s lampami také
do nádobek olej.*

5 Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnout.

6 Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tady! Jděte mu naproti!“

7 Všechny družičky ostaly a začaly si upravovat své lampy.

8 Tu prosily ty pošetilé prožrávé: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“